

LBRIS

We know
books

Joëlle Ecormier

ENZO

11 ANS, SIXIÈME 11

ENZO

DINTR-A ȘASEA

EDIȚIE BILINGVĂ

Ilustrații de Andreea Chele

Traducere din limba franceză și note

de Diana Geacăr

 Booklet
fiction | 2021

1

Je suis né un onze novembre à onze heures et onze minutes.

Ma mère a «souffert le martyre» pendant onze heures. Les pires de sa vie, elle dit.

Après ce grand moment de bonheur, elle m'a appelé Enzo. Je pense que c'était pour se venger. S'il faut une preuve, je suis vite devenu Zozo. «Mais quel zozo!» sont les trois mots que ma mère me répète le plus souvent. Il paraît que c'est affectueux. C'est surtout énervant.

1

M-am născut pe 11 noiembrie, la ora 11 și 11 minute.

Mama „a trecut prin chinurile iadului“ timp de 11 ore. Spune că au fost cele mai grele ceasuri din viața ei.

După ce-a trecut și momentul de mare fericire, mi-a pus numele Enzo. Cred că a vrut să se răzbune. Dacă e nevoie de vreo dovadă, am devenit imediat Zuzu.

„Ești cam zuzu!“ sunt cele trei cuvinte pe care mama mi le spune cel mai des. Ar putea să pară afectuoase. Dar sunt mai ales enervante.

Quand j'ai appris à écrire les nombres, en classe de CP, j'ai réalisé que pour écrire «onze», je devais utiliser les mêmes lettres que celles de mon prénom, mais dans le désordre. Bravo Champollion! Depuis que j'ai appris que «Enzo» est l'anagramme de «onze», j'ai fait la paix avec mon prénom. À partir de cette découverte, j'ai commencé à faire attention aux chiffres et j'ai remarqué que le 11 me suivait comme mon nombre depuis le premier jour de ma vie.

Le 11 septembre 2001, je suis tombé de ma table à langer pendant que ma mère bloquait sur les tours de New York qui s'effondraient sans fin à la télé. C'est cette cicatrice que j'ai là. En regardant bien, on dirait un 1. Ça se voit mieux quand je rougis, mais je préfère pas.

Ma maison est la 11e de la rue. Celle de mon ex-meilleur copain est au 11 bis.

L'horloge du four affichait 11:00 quand mon père a téléphoné à la maison pour m'annoncer que ma petite sœur était née. Ils l'avaient appelée Jade. Son anagramme à elle: DEJA. Personne ne l'avait vue venir!

Când am învățat să scriu cifrele, în ciclul primar, mi-am dat seama că, pentru a scrie „unsprezece“, trebuie să folosesc literele prenumelui meu, dar în altă ordine. Bravo, Champollion!! După ce am aflat că „Enzo“ este anagrama lui *onze*², m-am împăcat cu prenumele meu. Odată cu descoperirea asta, am început să fiu atent la cifre și am observat că 11 mă urmărește, ca numărul meu personal, încă din prima zi de viață.

Pe 11 septembrie 2001, am căzut de pe masa de înfășat pentru că mama rămăsese cu ochii la turnurile din New York, care se prăbușeau la nesfârșit la televizor. Am aici o cicatrice. Dacă mă uit mai bine, pot să spun că seamănă cu un 1. Se vede mai bine când mă înroșesc în obraji, dar prefer să n-o fac.

Locuiesc la numărul 11. Fostul meu cel mai bun prieten stă la 11 bis. Ceasul cuptorului cu microunde arăta 11:00 când tata a sunat acasă să m-anunțe că s-a născut surioara mea. I-au pus numele Jade. Anagrama ei este: DEJA. Ni-meni nu se aștepta să se nască așa de repede!

¹ Jean-François Champollion (1790-1832), orientalist francez care a pus la punct metoda de descifrare a hieroglifelor.

² „Unsprezece“.

Mon chat Timotéo a disparu un 11 décembre. Il est revenu un mois après, le 11 janvier.

Il y avait exactement 111 personnes à l'enterrement de ma grand-mère.

Le 11 mars 2011, je me suis fait confisquer ma DS à l'école, le même jour que le séisme au Japon. Va te plaindre pour une DS après ça!

Au collège, ma moyenne tourne toujours autour de 11, quoi que je fasse. Malheureusement, ce n'est pas parce que je vois des nombres partout que je suis bon en maths.

Je ne compte pas toutes les fois où je regarde ma montre sans le faire exprès à 11:11.

La liste des 11 dans ma vie est longue. Il vaut mieux que je m'arrête là.

Motanul meu, Timotéo, a dispărut pe 11 decembrie. S-a întors după o lună, pe 11 ianuarie.

La înmormântarea bunicii, au venit exact 111 persoane.

Pe 11 martie 2011, în aceeași zi în care a avut loc cutremurul din Japonia, la școală mi-au confiscat consola de jocuri. Mai plânge-te că nu mai ai consolă dacă poți!

La școală, media mea se învâрте mereu în jurul lui 11¹, orice aș face. Din păcate, faptul că văd eu numere peste tot nu mă face bun la matematică.

Nu mai pun la socoteală de câte ori mă uit fără să vreau la ceas exact la ora 11 și 11 minute.

Lista cu aparițiile numărului 11 în viața mea este lungă. Mai bine mă opresc aici.

¹ În sistemul de notare francez, 11 este notă de trecere, nota maximă fiind 20.

Cette année, je suis en sixième et j'ai onze ans. Et nous sommes en 2011. Alors il va forcément se passer un truc. Je me demande bien quoi, parce que, globalement, je trouve que je n'ai pas beaucoup de bol. Enfin, ça dépend, c'est aussi arrivé parfois que le 11 me porte chance.

Anul ăsta, sunt în clasa a șasea și am unsprezece ani. Și suntem în anul 2011. Asta înseamnă că sigur o să se întâmple ceva. Mă tot întreb ce-o fi, pentru că, în general, eu nu prea sunt norocos. În fine, depinde, uneori numărul 11 mi-a mai purtat și noroc.

Je m'étais imaginé toute une mauvaise série de 11 pour mon passage en sixième. J'en faisais des cauchemars la nuit. Une armée de 11 bien alignés avançait sur moi et, bien sûr, j'étais incapable de bouger. Ils portaient des bottes et sautaient à cloche-pied dans un bruit infernal. Je me réveillais juste avant d'être piétiné. Dans un autre rêve, il pleuvait des 11. Ils étaient taillés dans du fer et gradués comme des règles. Je me faisais défoncer la tête. Même à la télé, c'est interdit aux enfants, ce genre de film. J'avais un parapluie mais je n'arrivais pas à l'ouvrir. De toute façon, c'était crétin un parapluie contre ça.

Je dégoulinais tellement de peur qu'au réveil je croyais que c'était du sang qui coulait sur mon visage.

Îmi imaginasem o întreagă serie de 11, de rău augur, care urma să mă însoțească în clasa a șasea. Noaptea, aveam coșmaruri. O armată de 11 se îndrepta spre mine în formație, iar eu, bineînțeles, nu mă puteam mișca. Numerele erau încălțate cu ghete și săreau într-un picior, făcând un zgomot infernal. Mă trezeam chiar înainte să fiu călcat în picioare. În alt vis, ploua cu cifre de 11. Toate erau făcute din fier și gradate, ca rigla. Îmi spărgeau capul. Genul ăsta de film e interzis copiilor la televizor. Aveam o umbrelă, dar n-apucam s-o deschid. În orice caz, era o idee cretină să te aperi cu o umbrelă de așa ceva. De frică, transpiram atât de mult încât, atunci când mă trezeam, eram convins că-mi curge sânge pe față.

La sixième, c'était l'idée la plus brrr au monde pour moi. Genre tremblement de terre. En comparaison, l'arrivée de ma petite sœur dans ma vie, c'était un mini-séisme, disons 4 sur l'échelle de Richter : effets légers. La sixième, c'était magnitude maximale, 9 : dévastateur. Je n'en savais rien à vrai dire, mais c'était le film que je me faisais tout seul. C'est bien beau de visiter le collège en fin de CM2, mais tant qu'on n'y est pas vraiment, la sixième c'est quand même mystère et Kinder Surprise. Surtout dans mon cas personnel. 11 ans le 11/11/2011, ça faisait un peu trop de 11 à la fois pour que je sois tranquille. Je voyais le gros bouton rouge avec le message clignotant : CODE 11 ACTIVÉ. Et la sirène d'enfer qui va avec. S'il devait y avoir un gros bug dans ma vie, ça ne pouvait arriver que ce premier jour de sixième. J'imaginais bien la mauvaise prophétie de film catastrophe avec zéro chance de s'en sortir vivant, même pour le héros. Coup de bol, la rentrée est tombée le 5. Je préfère ne pas imaginer la suite si ça avait été le 1er ou le 11 septembre.

Pentru mine, ciclul gimnazial era cea mai înfricoșătoare idee din lume. Un fel de cutremur. În comparație cu asta, apariția surorii mele în viața mea a fost doar un mini-seism – să zicem de 4 grade pe scara Richter: cu efecte minore. Ciclul gimnazial era de 9, magnitudinea maximă: devastator. Drept să spun, nu știam nimic despre gimnaziu, dar așa arătau lucrurile în capul meu. E frumos să faci o vizită la gimnaziu la sfârșitul ciclului primar, dar atâta vreme cât nu ești încă acolo, clasa a șasea rămâne un mister, ca un ou Kinder. Mai ales în cazul meu. Împlineam 11 ani pe 11/11/2011 – erau prea mulți de 11 ca să pot sta liniștit. Vedeam un buton mare și roșu, cu un mesaj care pâlpâia: CODUL 11 ACTIVAT. Și auzeam sirena infernală care îl acompania. Dacă era să se producă o mare eroare în viața mea, nu putea să apară decât în prima zi din clasa a șasea. Îmi imaginam că e o ca o profeție apocaliptică dintr-un film horror, cu zero șanse de supraviețuire, chiar și pentru personajul principal. Spre norocul meu, prima zi de școală a picat pe 5. Nici nu vreau să-mi imaginez ce-ar fi urmat dacă ar fi fost pe 1 sau pe 11 septembrie.

